

НОВОСЯДЛИЙ Степан Петрович

Випускник факультету
автоматики
і напівпровідникової
електроніки (1964)

Професор кафедри комп'ютерної
інженерії і електроніки
Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника

*Доктор технічних наук, професор.
Член-кореспондент Української
академії наук національного прогресу*

Народився 1 січня 1943 р. у с. Волків Перемишлянського району Львівської області. Після закінчення із золотою медаллю Перемишлянської середньої школи в 1959 р. вступив на фізичний факультет Львівського державного університету імені Івана Франка. На четвертому курсі був переведений на факультет автоматики і напівпровідникової електроніки Львівського політехнічного інституту, який із відзнакою закінчив у 1964 р.

Був направлений на роботу на Київський завод напівпровідникових приладів (пізніше — Науково-виробниче об'єднання «Кристал»). Працював інженером-технологом, інженером-конструктором, начальником бюро, заступником головного технолога Інституту мікроприладів. У 1972 р. Степан Петрович був переведений головним технологом на завод «Позитрон» (м. Івано-Франківськ), який входив до структури НВО «Кристал». Брав участь у розробці височастотного планарного германієвого транзистора 1Т 311, операційного підсилювача К140УД1, логічних схем серії К172, К178. Працюючи головним технологом концерну «Родон» у м. Івано-Франківську, без відриву від виробництва закінчив аспірантуру ЛПІ за спеціальністю «Теоретична радіотехніка».

У 1989 р. Степан Новосядлий був призначений головним інженером СКБ «Орізон», керував більш як 120 науково-дослідними та дослідно-конструкторськими роботами із впровадженням результатів у серійне виробництво. Завдяки активній науковій діяльності Степана Петровича в 1989 р. ВО «Родон» увійшло до п'ятірки найкращих підприємств електронної промисловості СРСР.

У 1990 р. С. П. Новосядлий захистив кандидатську дисертацію на тему «Технологія нових матеріалів і методів формування тонкоплівкових структур активних РС-фільтрів», за результатами якої розроблені понад 40 типів активних РС-фільтрів, а в 2003 р. — докторську дисертацію на тему «Фізико-технологічні аспекти субмікронної технології ВІС».

Того ж року був запрошений на посаду професора кафедри радіофізики і електроніки Прикарпатського національного університету

імені Василя Стефаника, яку очолив у 2005 р. Під його керівництвом акредитовані та ліцензовані спеціальності «Радіофізика і електроніка» та «Комп'ютерна інженерія», відкрита аспірантура за спеціальністю «Твердотільна електроніка», створені нові сучасні лабораторії. З 2012 р. С. П. Новосядлий — професор кафедри комп'ютерної інженерії і електроніки.

Він підтримує тісний зв'язок з рідним університетом, зокрема через проведення конференцій, стажування викладачів, участь у форумах, реалізацію сучасних інвестиційних проектів. Також Степан Новосядлий співпрацює з університетами Львова, Києва, Харкова, Дніпропетровська, Одеси, Чернівців, низкою іноземних вишів. Є членом Наукового товариства ім. Шевченка.

Степан Петрович має в доробку чотири монографії та три навчальних посібники, численні статті та патенти. До сфери його наукових інтересів належать: мікроелектроніка й наноелектроніка, комп'ютерна схематехніка та САПР, телекомунікації. Основні напрями наукових досліджень: САПР твердотільної електроніки, дослідження матеріалів і процесів субмікронної технології ВІС на кремнії й арсеніді галію, програмування мікроконтролерів і мікропроцесорів при проектуванні функціонально закінчених виробів. За матеріалами досліджень С. П. Новосядлого опубліковано понад 250 робіт. У 2007 р. він увійшов до списку 100 найкращих спеціалістів світу в галузі мікроелектроніки і комп'ютерної техніки, у 2014 р. — до числа найкращих винахідників України. Нагороджений срібною медаллю та відповідним сертифікатами Кембриджського наукового центру (Англія).

Заслужений працівник електронної промисловості СРСР (1988).

У вільний час захоплюється плаванням, а за життєве кредо взяв вислів Б. Франкліна «Не відкладай на завтра те, що можна зробити сьогодні».

Син Степана Новосядлого Руслан — д-р мед. наук, працює у США над розробкою препаратів для лікування раку печінки та молочних залоз. Дочка Ірина — канд. мист., працює у ПНУ ім. В. Стефаника. У 2013 р. закінчив Львівську політехніку онук Святослав. Працює програмістом.

Сім'я Степана Петровича: дружина, дочка,
зять, син і онук